

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 684/2023
06.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Цакић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Нишу, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Прокупљу Гж1 59/22 од 26.10.2022. године, у седници одржаној 06.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Прокупљу Гж1 59/22 од 26.10.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Прокупљу Гж1 59/22 од 26.10.2022. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Прокупљу Гж1 59/22 од 26.10.2022. године одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђено решење Основног суда у Куршумлији П1 159/2022 од 25.08.2022. године којим је одбачена тужба против тужене Републике Србије ради утврђења права, односно правног односа.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује применом члана 404. ЗПП (посебна ревизија).

Посебна ревизија може се изјавити само због погрешне примене материјалног права. Због тога су за њену дозвољеност ирелевантни наводи тужиле о учињеној битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 194. ЗПП, као и наводи да је изрека побијаног решења неразумљива и у супротности са датим образложењем и стањем у списима којима се указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права. Наведена одредба се, на основу члана 420. став 6. ЗПП, сходно примењује у поступцима поводом ревизије против решења којим се поступак правноснажно окончава.

Тужилца је поднетом тужбом у овом спору тражила да се утврди да тужена одговара за обавезу Завода - Специјалне болнице за рехабилитацију „Жубор“ из Куршумлијске бање да уплати порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, одређено пресудом Општинског суда у Куршумлији П1 544/06 од 07.12.2006. године. Означеном пресудом Завод за специјализовану рехабилитацију „Жубор“ из Куршумлијске бање обавезан је да тужиљи, између осталог, уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање. Код таквог стања ствари, по оцени Врховног суда, не постоје услови да би се дозволило одлучивање о посебној ревизији изјављеној против решења о одбацивању тужбе, заснованом на одредби члана 194. ЗПП. Означена процесна одредба предвиђа правни интерес као процесну претпоставку за тужбу за утврђење, а он не постоји ако је доспео захтев за чинидбу. Из наведених разлога, не постоји потреба да се о посебној ревизији тужилце одлучује из било ког разлога прописаног чланом 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је 28.06.2022. године, а означена вредност предмета спора је 4.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужилце недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**